

[Udenrigsministeren]

har der ikke været brudt nogen regler. Der er begået alvorlige fejlskøn, og derfor er der handlet forkert, men der er ikke brudt regler, og der er ikke grundlag for at hævde, at der er givet forkerte forklaringer. Derfor er der ganske enkelt ikke mulighed for, grundlag for, at gennemføre en tjenestemandundersøgelse.

Jeg er enig med fru Annette Just i, hvad hun også tidligere har sagt, at nu er denne sag opklaret, afluttet, og jeg finder, at det hensyn, som må spille stærkest ind i dag, er hensynet til de 18 mennesker, som denne sag jo dybest set drejer sig om.

Hr. Arne Melchior bragte spørgsmålet om befolkningstilvæksten ind i debatten, og jeg er ganske enig med ham i, at her står vi med et af tidens aller alvorligste problemer.

Jeg har på mit kontor et ur, som jeg har fået af FN's befolkningsorganisation, og som viser, ud over hvad klokken er, også hvor stor verdens befolkning er. Det tal ændrer sig hvert minut, og siden vi startede debatten her for lidt over fire timer siden, har jeg regnet ud i hast, er verdens befolkning netto steget med ca. 50.000 mennesker, dvs. Randers med alle omliggende satellitforstæder. 50.000 mennesker!

Det er et utrolig stort problem, vi står med her, og jeg skal gerne tage hr. Arne Melchiors tankegang op og undersøge, om man gennem en ekstraordinær indsats, bl.a. i FN, måske en ekstraordinær generalforsamling, kan gøre noget ekstra for at få debatten koncentreret om dette store problem.

Hr. Glønborg var inde på en række spørgsmål. Jeg må sige vedrørende Burundi og hutuernes skæbne i Burundi, at her har vi fra dansk side ikke de samme muligheder som f.eks. Belgien, for slet ikke at tale om USA, for at gå ind og lægge direkte pres på regeringen. Det har vi ikke allerede af den grund, at vi ikke yder en ulandsbistand til Burundi, som gør det muligt for os at lægge sådan et pres. Ellers burde vi have gjort det, det vil jeg gerne sige klart. Men jeg kan give tilsagn om, at vi alle steder i internationale organisationer m.v., hvor dette emne kan behandles, og hvor der er mulighed for at tage det op ud fra en humanitær indgangsvinkel, selvfølgelig vil bidrage dertil.

Både hr. Glønborg og hr. Arne Melchior var inde på spørgsmålet om de seneste begivenheder i Det Palæstinensiske Nationalråd, og jeg tror, der vil være forståelse for, at dette er et så

vigtigt spørgsmål, at vi må give os grundig tid til dels at diskutere det med de lande, med hvem vi samarbejder om udenrigspolitikken, dels at diskutere det grundigt i Det Udenrigspolitiske Nævn, før regeringen lægger sig fast på nogen holdning.

Som det også fremgik af indlæggene, er der jo stadig også flere uafklarede spørgsmål, som vi skal have ordentligt belyst.

Hr. Anker Jørgensen stillede mig et par konkrete spørgsmål om den diskussion, en gruppe nordiske parlamentarikere har haft i Moskva vedrørende spørgsmålet atomvåbenfri zone i Norden, og jeg vil til det første spørgsmål sige: Jo, jeg mener ligesom hr. Anker Jørgensen, at de russere, man har mødt, har været høflige, venlige og imødekommende mennesker, der har sagt nogle ting, som lyder positivt, og som vi bestemt skal undersøge nærmere. Det er ting, som selvsagt vil indgå i det arbejde, der nu fortsætter i den embedsmandskomité, som på nordisk plan undersøger hele denne problemkreds.

Når hr. Anker Jørgensen spørger, om det ikke var noget, jeg burde sætte på dagsordenen, når jeg mødes med den sovjetiske udenrigsminister, må jeg sige, at der skal jo to til at fastsætte en dagsorden, og dermed skal der også være to til at synes, at det er så vigtigt, at det skal være et væsentligt punkt på dagsordenen.

Så vil jeg i øvrigt sige om debatten i dag, at jeg opfatter den som en milepæl i den forstand, at debatten i konsekvens af de ændrede politiske vilkår efter dannelsen af KVR-regeringen nu lukker op for en rolig og saglig dialog om dansk sikkerhedspolitik.

Det socialdemokratiske beslutningsforslag, som vi også har drøftet her i dag, opfatter regeringen som udtryk for et realistisk og et alvorligt ment ønske om at indgå i en reel dialog med regeringen om aktuelle sikkerhedspolitiske emner, og som det også er fremgået af de bemærkninger, jeg tidligere har gjort til forslaget, ser regeringen heri et konstruktivt bidrag til en ny form for sikkerhedspolitisk debat mellem Folketing og regering.

Regeringen finder det væsentligt, at der nu gøres en alvorlig indsats for at genskabe den brede politiske enighed om de store linier i dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Jeg har forstået, at Socialdemokratiet ønsker, at beslutningsforslaget bliver henvist til det